

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΤΗΣ
11ΗΣ ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΤΟ ΜΑΡΙ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΕΟΦΙΛΟΥ, ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΛΑΜΑΝΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΜΗΔΕΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019**

Πιστοί στο χρέος μας να αποδίδουμε τις πρέπουσες τιμές σε ανθρώπους που θυσίασαν τη ζωή τους εν ώρα καθήκοντος, αποτίνουμε και φέτος φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους 13 αδικοχαμένους ήρωες της ανείπωτης τραγωδίας της 11ης Ιουλίου του 2011.

Μνημονεύουμε σήμερα τους 13 ήρωες της φονικής έκρηξης στη Ναυτική Βάση «Ευάγγελος Φλωράκης» στο Μαρί, η οποία προκάλεσε αβάσταχτο πόνο σε όλους και θα κυνηγά πάντα ως ερινύα τις συνειδήσεις μας για την ανεπάρκεια και την αμέλεια της πολιτείας.

Υποκλινόμαστε με σεβασμό στη μνήμη τους και επαναλαμβάνουμε τη συγνώμη της Πολιτείας για όλα όσα όφειλε να πράξει και δεν έπραξε, και συμπάσχουμε στον πόνο και τη θλίψη των γονιών, των συζύγων, των παιδιών και των αδελφών των 13 ηρώων που κλήθηκαν να σηκώσουν στους ώμους τους πολιτικές και διοικητικές ευθύνες και ανεπάρκειες που δεν τους αναλογούσαν.

Οκτώ χρόνια πέρασαν κιόλας από την αποφράδα εκείνη μέρα της φονικής έκρηξη μια ακόμη φορά την πατρίδα μας. Δεκατρείς οικογένειες ντύθηκαν στα μαύρα, έχασαν πατέρα, γιο, σύζυγο, αδερφό, σε μια ανείπωτη τραγωδία. Μαζί με αυτούς βυθίστηκε στο πένθος ολόκληρη η κυπριακή κοινωνία.

Οι μνήμες παραμένουν νωπές. Και είναι αδύνατο να παρηγορήσει κάποιος, όσα χρόνια και αν περάσουν, τις ψυχές των συγγενών των δεκατριών ηρώων συμπατριωτών μας. Κανείς δεν μπορεί να σταθεί αντιμέτωπος με τα «γιατί» του άδικου χαμού των δικών τους ανθρώπων και μάλιστα σε μια περίοδο μακριά από πολεμικές συρράξεις ή εχθροπραξίες. Οκτώ χρόνια μετά, οι πικρές μνήμες της 11^{ης} Ιουλίου επανέρχονται εφιαλτικά. Ο κυπριακός λαός έζησε μια πρωτόγνωρη τραγωδία που κλόνησε την εμπιστοσύνη του στο κράτος και στους θεσμούς.

Οι 13 λεβέντες δεν έστρεψαν το βλέμμα προς τη δύση, αλλά θέλησαν να αντικρίσουν κατάματα το φως του χρέους. Το φως της ανατολής που έσμιξε με τη λάμψη της μεγάλης έκρηξης των ανεύθυνων συμπεριφορών μας. Οι εικόνες, με τις ευτυχισμένες οικογένειες, τα ολόφωτα σπίτια και τις φωνές χαράς και ανεμελιάς, έδωσαν τη θέση τους σε μαυροντυμένες φιγούρες και ανέκφραστα βουρκωμένα βλέμματα. Οι γονείς λύγισαν στο άκουσμα του χαμού τους, οι καρδιές των συζύγων ράγισαν με την ανακοίνωση του θανάτου των αγαπημένων τους. Τα παιδιά τους το ίδιο. Τα ρολόγια πάγωσαν.

Συμπατριώτες,
Συμπατριώτισσες,

Με αισθήματα δέους και βαθιάς συγκίνησης βρισκόμαστε σήμερα εδώ, στο Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Αλαμάνου στην Ορμήδεια, για να αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στη θυσία του Παναγιώτη Θεοφίλου, ενός από τους δεκατρείς ήρωες της τραγωδίας στο Μαρί.

Εκφράζουμε την ολόψυχη συμπάθεια και συμπαραστάσή μας προς την οικογένειά του και τιμούμε το παλληκάρι που έδωσε τη ζωή του σε ώρα καθήκοντος, σε μια στιγμή

κατά την οποία το κράτος φάνηκε ανίκανο να προστατεύσει τους πολίτες του, σε ένα γεγονός στο οποίο η Πολιτεία αποδείχθηκε κατώτερη των περιστάσεων.

Ο αείμνηστος Παναγιώτης Θεοφίλου, μαζί με τους άλλους δώδεκα λεβέντες που θυσιάστηκαν μαζί του, συνεχίζουν να δείχνουν τον δρόμο και την υποχρέωση προς το καθήκον, την πατρίδα, την ίδια την κοινωνία.

Η ανυπέβλητη ανδρεία που επέδειξε ο ήρωας Παναγιώτης Θεοφίλου, μαζί με τους άλλους ήρωες της φονικής έκρηξης, γίνεται διδαχή και ιερό παράδειγμα για όλους εμάς, αλλά και για τις επόμενες γενιές. Ο Παναγιώτης, έθεσε το χρέος υπεράνω της ζωής του, χωρίς να καταπατήσει στιγμή τους όρκους που έδωσε στην πατρίδα και στο καθήκον. Βλέποντας τον θανάσιμο κίνδυνο, παρέμεινε στις επάλξεις της τιμής και μαχόταν μέχρι την υστάτη για να σώσει την αξιοπρέπεια και περηφάνια της χώρας, μιας χώρας που τον άφησε απροστάτευτο και εκτεθειμένο.

Ο αείμνηστος Παναγιώτης Θεοφίλου γεννήθηκε στις 21 Μαρτίου 1981 στη Λάρνακα. Κατοικούσε στην Ορμήδεια. Σπούδασε γυμναστής στη Θεσσαλονίκη, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Κατετάγη στην Αστυνομία στις 15 Οκτωβρίου 2007 και στις 8 Ιανουαρίου 2008 μετακινήθηκε στην Πυροσβεστική Υπηρεσία. Στις 14 Ιανουαρίου 2008 τοποθετήθηκε στην Ειδική Μονάδα Αντιμετώπισης Καταστροφών (ΕΜΑΚ). Χαρακτηριζόταν από ευστροφία, τιμιότητα και βαθιά προσήλωση προς το καθήκον του και υπηρέτησε με συνέπεια, αγάπη και πάθος εκεί που ετάχθη.

Η σεμνότητα, η τιμιότητα και η παλικαριά του, έκαναν πάντα υπερήφανους την οικογένεια, τους φίλους και τους συναδέλφους του. Με διορατικότητα, θάρρος και ψυχραιμία διαχειριζόταν με αποτελεσματικότητα ό,τι του ανατίθετο.

Αυτά τα χαρίσματα της προσωπικότητας του, τον οδήγησαν να παραμείνει πιστός και αγέρωχος στο πόστο του, εκείνη τη μαύρη μέρα της 11^{ης} Ιουλίου, θυσιάζοντας ηρωικά τη ζωή του, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τα όνειρα, τους στόχους, τις φιλοδοξίες του.

Η γενναιότητα και η αυταπάρνησή του, φανερώνουν τις αρετές και τις αρχές με τις οποίες γαλουχήθηκε από την οικογένειά του και τις οποίες υπηρέτησε. Αιώνιες και πανανθρώπινες αρχές και αξίες, που υπηρέτησε με πίστη και αξιοπρέπεια, με αποκορύφωμα την αυτοθυσία του, γράφοντας έτσι με ανεξίτηλα γράμματα το όνομά του στο Πάνθεον των Αθανάτων μας. Δίκαια η Πολιτεία, τον ανακήρυξε ήρωα, αυτόν και τους δώδεκα συνοδοιπόρους του στον ξαφνικό και άδικο θάνατο. Αυτή είναι όμως η ελάχιστη τιμή που τους αξίζει.

Το ατύχημα στη ναυτική βάση «Ευάγγελος Φλωράκης» ήταν μια εθνική τραγωδία. Ας έχουμε όλοι στη μνήμη μας αυτά τα ηρωικά παιδιά, για να μας φωτίζουν προς το καλύτερο στην προσπάθεια που καταβάλλουμε για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας, του κράτους και των θεσμών του.

Ας υποσχεθούμε, μέσα από τη σύνεση και την καθολική προσπάθεια, και φέρνοντας ως παράδειγμα τη γενναιότητα και την αυτοθυσία του Παναγιώτη Θεοφίλου και των υπόλοιπων ηρώων του Μαρί, να μην οδηγηθούμε ξανά σε μια τέτοια τραγωδία και συμφορά. Να μην μαυροφορέσουν άλλες μάνες. Να μην βυθιστούν στο πένθος άλλες σύζυγοι. Να μην ορφανέψουν άλλα παιδιά.

Αυτό θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο. Αιωνία ας είναι η μνήμη σου Παναγιώτη. Δύναμη και κουράγιο στους αγαπημένους σου.